

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Турахонов Салоҳиддин Абдурахмонович дар мавзуи «Вежагиҳои хунари ва мавзуии насри таърихии Аброр Зоҳир» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020501 – Адабиёти тоҷик)

Яке аз масъалаҳои муҳимми адабиётшиносии замони мо ин таҳқиқ ва баррасии насри муосири тоҷик мебошад. Турахонов Салоҳиддин Абдурахмонович дар рисолаи «Вежагиҳои хунари ва мавзуии насри таърихии Аброр Зоҳир» ин масъаларо ҳаматарафа ба риштаи тадқиқу таҳлил кашида, ба натиҷаҳои зарурӣ расидааст.

Рисолаи мазкур аз муқаддима, 3 боб, 9 фасл, хулоса ва китобнома иборат буда, дар он масъалаи насри таърихии Аброр Зоҳир мавриди тадқиқу таҳлил қарор гирифтааст.

Дар қисмати муқаддима муҳимияти мавзуи тадқиқ, дараҷаи тадқиқи мавзӯ баён гардида, робитаи таҳқиқот бо барномаҳо ва ё мавзӯҳои илмӣ низ возеҳан нишон дода шудааст. Вазифаи асосии унвонҷӯ ин аниқ намудани зиндагинома, мероси адабӣ, махсусан таҳлили вижагиҳои насри таърихии Аброр Зоҳир мебошад, ки муҳаққиқ аз уҳдаи тадқиқу таҳқиқи масоили мазкур ба хубӣ баромадааст. Дар бахши «Тавсифи умумии таҳқиқот»-и фишурдаи диссертатсия мақсад, вазифа, объект, мавзӯ, асосҳои назариявӣю методологӣ, сарчашма ва пойгоҳи асосӣ ва навгониҳои илмӣ таҳқиқот мухтасар баён гардидааст.

Диссертант дар адабиётшиносии муосири тоҷик нахустин шуда зиндагинома ва осори адабии нависанда Аброр Зоҳирро ба тарзи мукаммалу муфассал ба доираи тадқиқ кашидааст. Муҳаққиқ дар баробари таъйин ва таҳқиқи ҷанбаҳои вижаи насри таърихии нависанда, ҳамчунин симоҳои адабию таърихии онҳоро низ мавриди тадқиқу таҳқиқ қарор додааст. Сабабҳои ба насри таърихӣ рӯй овардани нависанда, маҳорати нигорандагӣ дар эҷоди симоҳои адабию илмӣ ва адабию таърихӣ дар романҳои таърихии «Мунтасир» ва «Ҷилои ҷоми Ҷомӣ» аз ҷониби муҳаққиқ нахустин бор дар адабиётшиносии тоҷик мавриди тадқиқ ва баррасии мукамал кашида шудааст, ки шоистаи арҷгузориш. Нуктаҳои асосии тадқиқот, ки аз нух банд иборат аст, дар фишурдаи диссертатсия нишон дода шудааст.

Боби якуми диссертатсия, ки «Зиндагинома ва мероси адабии Аброр Зоҳир» ном дорад, дар он шарҳи ҳол ва таълифоти нависанда мавриди тадқиқ ва баррасӣ қарор гирифтааст. Муҳаққиқ пас аз тадқиқоти анҷомдода хулосаҳои амиқи илмӣ баровардааст, ки қобили қабуланд.

Боби якуми диссертатсия аз фаслҳои «Зиндагиномаи Аброр Зоҳир», «Мероси адабӣ ва тамоюлҳои эҷодии Аброр Зоҳир» ва «Нақду баррасии осори Аброр Зоҳир» иборатанд, ки дар онҳо муҳаққиқ ҳаёту эҷодиёт, осори манзуму мансур, филмнома ва мақолоти нақдиву публитсистии нависандаро ба риштаи тадқиқу таҳлил кашидааст. Тибқи баррасии муҳаққиқ мероси нависанда дар давоми 50 соли зиндагаш аз 28 роман, 17 повест, 4

гротеск, 2 очерк, 5 ҳикоя, 3 маҷмуаи ашъори назму насри бачагона, 1 маҷмуаи афкори панду андарзии банашррасида, ҳамчунин, зиёда аз 10 филмнома иборат мебошад.

Муҳаққиқ дар фасли дувуми боби аввал хулосаҳои илмӣ худро дар панҷ банд нишон додааст, ки қобили қабул ва мавриди эътимод мебошад.

Боби дуюми диссертатсия «Мушаххасоти насри таърихӣ дар эҷодиёти Аброр Зоҳир» ном дорад ва дар он муҳаққиқ мавзӯ, мундариҷа ва дигар мушаххасоти романҳои таърихӣ Аброри Зоҳирро ба риштаи таҳқиқ кашидааст.

Фасли аввали боби дуюми диссертатсия «Мавзӯ ва мундариҷаи романҳои таърихӣ Аброр Зоҳир» ном дорад, ки дар онҳо қаҳрамонҳои асосии романҳои таърихӣ «Мунтасир» – Абуиброҳим ибни Исмоил, «Шикасти зулмот» – Абурайҳони Берунӣ мушаххасан тасвир гардидаанд.

Дар зербоби дуюми боби дуюми диссертатсия, ки «Инъикоси чехраҳои таърихӣ дар романи «Мунтасир» ном дорад, чехраҳои таърихӣ Сулолаи Сомониён ва дигар симоҳои таърихӣ он давра мавриди пажӯиш қарор гирифтааст. Аз ҷумла, зимни баррасии романи «Мунтасир» симоҳое чун Абуиброҳими Исмоил, Насри Илоқхон, Абдумалик бародари Абуиброҳими Исмоил, Умархон, Арслон Балӯ, Алптегину Сабуктегин, Туғон ва ғайра зикр гардидаанд, ки ҳамагӣ шахсони воқеию таърихӣанд.

Ҳамчунин дар романи таърихӣ «Ҷилои ҷоми Ҷомӣ» низ муҳаққиқ симоҳои адабию таърихӣ асарро мушаххас намудааст, ки аз Мавлоно Абдурраҳмони Ҷомӣ, Амир Алишери Навоӣ, Мирзо Улуғбек, Шохрух, Низомиддин Аҳмад, Мавлоно Сайфуддини Аҳмад, Шайхшоҳ ва дигарон иборат мебошанд. Инчунин ӯ қаҳрамонҳои асарро аз рӯи рафтору афкорашон ба ду гурӯҳ: мусбат ва манфӣ ҷудо намудааст.

Муҳаққиқ зимни таҳқиқи романҳои таърихӣ «Мунтасир» ва «Ҷилои ҷоми Ҷомӣ», ҳамчунин романҳои таърихӣ «Шикасти зулмот», «Арсаи набарди гургон», «Ёри ғор», «Муқовимат» ва ғайраро низ мавриди баррасӣ ва истифода қарор додааст, ки ин боиси муқамалтар гардидани тадқиқот гардидааст. Унвонҷӯ хулосаҳои илмӣ худро аз ин боб дар 10 банд пешниҳод кардааст, ки ҳамагӣ ҷанбаи илмӣ доранд.

Дар боби сеюми диссертатсия, ки «Вижагиҳои сабки романҳои таърихӣ Аброр Зоҳир» ном дорад, дар он сабку нигориш, услуб ва дигар махсусиятҳои эҷодкорӣ нависанда ба риштаи таҳлилу тадқиқ кашида шудааст.

Ин боб низ аз се фасл иборат буда, дар онҳо сабки баён ва мухтассоти забонӣ, истифодаи ашъор дар онҳо, шеваҳои истифодабурдаи зарбулмасалу мақол дар романҳои таърихӣ нависанда мавриди тадқиқ қарор гирифтааст. Муҳаққиқ дар охири ин фасл низ хулосаҳои тадқиқро нишон додааст.

Дар қисмати охири бод муҳаққиқ хулосаҳои баровардаашро дар 10 банд пешниҳод кардааст, ки мавриди эътимоди аҳли илм мебошад.

Муҳаққиқ дар хулосаи диссертатсия натиҷаҳои тадқиқи

анҷомдодаашро дар дувоздах банд баён намудааст, ки ҳамагӣ ҷанбаи илмӣ доранд. Аз номгӯи китобномаи диссертатсия маълум мегардад, ки унвончӯ барои илман асоснок намудани кор 53 манобеи адабӣ, 103 адабиёти илмӣ ва 23 фарҳангу луғатҳо (ҷамъ 179)-ро мавриди истифода қарор додааст.

Ёдовар бояд шуд, ки ҳар як кори анҷомёфта дар баробари муваффақиятҳо баъзе норасоиву нуқсонҳое низ дорад, ки дар оянда онҳоро ислоҳ қардан мебояд:

1. Дар боби аввали диссертатсия, ки аз се фасл иборат аст, дар автореферати он бо сабабҳои техникӣ ду фасл зикр гардидааст.

2. Ҳамчунин дар автореферати диссертатсия баъзе хатоҳои имлоиву техникӣ ба назар мерасанд, ки ислоҳи онҳо ба манфиати кор аст.

Дар маҷмӯъ, диссертатсияи Турахонов Салоҳиддин Абдурахмонович дар мавзӯи «Веҷагӣҳои хунари ва мавзӯии настри таърихии Аброр Зоҳир» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020501 – Адабиёти тоҷик) ҷавобгӯи талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020501 – Адабиёти тоҷик) мебошад.

Номзади илмҳои филологӣ,
сардори раёсати таҳсилоти миёнаи
умумии Вазорати маориф ва илми
Ҷумҳурии Тоҷикистон

Асомиддинзода Шарофиддин

Маълумот барои тамос:
Суроға: 734000, шаҳри Душанбе,
кӯчаи Нисормухаммад 13а
Ҷумҳурии Тоҷикистон
Тел.: 900730008

Имзои номзади илмҳои филологӣ,
сардори раёсати таҳсилоти миёнаи
умумии Вазорати маориф ва илми
Ҷумҳурии Тоҷикистон
Асомиддинзода Шарофиддинро таъдиқ мекунам
Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсус

Ш. Саъдуллозода

Маълумот барои тамос:
Суроға: 734000, шаҳри Душанбе,
кӯчаи Нисормухаммад 13а
Ҷумҳурии Тоҷикистон
Тел.: 2213765,
05.02.2026